

Ótalandi arbeiðs- viðurskifti

Sosíala deildin er skotin í »stumpar og stykkir«. Býarstjórnin letur eyguni aftur fyri teirri neyð og elendigheit sum veruliga er í býnum, sigur Poul Johs. Johansen, fyrrverandi sosialdeildarleiðari hjá Tórshavnar Kommunu.

At arbeiðsviðurskiftini hjá starvsfólki í Tórshavnar Kommunu eru ótalandi, havi eg følt upp á min egna kropp.

— Harafrat verður ein sálarliga niðurbrotin av at avvisa fólk, sum veruliga hava hjálp fyri neyðini, tí politikararnir hvørki hava evni ella vilja at fremja ein sosialpolitikk í kommununi, sigur Poul Johs. Johansen, fyrrverandi leiðari á sosialu deildini hjá Tórshavnar Kommunu.

Orsaka av hesum tørvandi vilja og evnum verður einasta uppgávan hjá einum sosialdeildarleiðara at svara »eingin ibúð tok« — vit kunnu ikki hjálpa. Á henda hátt verður ein expertur í at læra at »gloyma« problemir. Politikararnir skilja ikki uppgávu sína, sigur Poul Johs., og leggur dent á, at tað veruliga finst neyð og elendigheit í býnum.

Politikkurin er sum best ber til tað tað ræður um at hjálpa ella siga nei. Hetta lýsir Poul Johs. við einum dømi:

Vit høvdu fund í sosialu nevnd ein mánamorgun kl. 9. Til viðgerðar var ein umsókn frá eini familju, sum var sera illa fyri. Vit høvdu hjálpt teimum úr størstu trupulleikunum við at jatta teimum nakrar fjar túsend krónur. Men svarið var korta nei.

Klokkan 11 sama dag høvdu vit fund í Mentamálanevndini, har eitt felag í Havn søkti um at fáa eina húlva miljón. Tað var gamaní.

Frystur út

Í summar segði Poul Johs. Johansen knappliga upp, og fór úr starvi viku seinri.

Um orsøkina til at hann so bráðliga fór úr starvinum, sigur Poul Johs.:

— Eg havi í longri tíð ætlað mær at fara úr hesum starvi, tí arbeiðsviðurskiftini í býráðnum eru rætt og slætt ótalandi. Har er eingin organisatíonsplanur, og eg havi ongantið greitt fingið at vita hvat arbeiði sosialdeildarleiðarin skuldi hava um hendur. Bert hvat arbeiðsøki mitt var í samband við nevndirnar. — Sosialu- og Mentamálanevndina. Men skjótt legði eg til merkis, at bæði politikarar og embætisfólk í býráðnum høvdu hug at ota seg longur og longur inn á hetta øki. Hetta er stórliga versnað seinastu fimm árin.

Lýsing í bløðunum

Nógv var fundast um at gera greiðar reglur um starvsøki við m.a. fundum við Kommunernes Landsforening, og vit vóru nær eini loysn. Men eftir valið fyri fimm árum síðani var alt hetta skrinlagt, og kom ikki aftur.

Fyri tveimum árum síðani sá eg eina lýsing í bløðunum, har Býráðið lýsti eftir leiðara til Mentamáladeildina.

— Uttan nakra býráðsamtíkt og uttan at Skúlanevndin var eftirspurd. Eg spurdi sjálvandi um tað, og málið varð tá tikið upp í býráðnum, í Mentamálanevndini og Sosialu nevnd. Semja var um ikki at gera nakra sundurbýting fyribils fyrr enn svar var komið frá Landsstýrinum um kommunan skuldi yvirtaka ein størri part av sosialu umsitingini. Tá hetta svar kom, var tað eitt Nei, og so bleiv ikki tosað meira um nakað

sundurbýti millum Sosialu og Mentamáladeildina.

Tú kanst søkja

Í mai kom býráðsformaðurin til min við einum brævi, sum segði, at eg skuldi seta málið um mentamálaeiðara á skránni til komandi fund, og segði mær at eg kundi søkja. Eg segði honum frá, at um mentamálaeiðari skuldi setast var hann noyddur fyrst at siga meg upp, tí eg hevði jú hetta starvið frammanundan.

Hetta svaraði býráðsformaðurin ikki nakað til. Eg fór til formannin í Mentamálanevndini, Jan Christiansen og spurdi hvat innihaldið var í nýggja starvinum, men tað visti hann ikki.

Málið kemur so á skránni til fundin í Mentamálanevndini. Býráðsformaðurin mætti eisini á fundinum, og spurdi eftir lýsingini starvinum viðvíkjandi. Men har var eingin lýsing, og málið var tí útsett.

Sendur av landinum

So hendir tað løgna, at eg, saman við Lisbeth Petersen verið sendur at umboða býráðið á stevnu í Norra. Fái eisini bjóðað at fara til Íslands beint aftan á. Heimafturkomin úr Norra er lýsingin skrivað og góðkend í býráðnum.

Lýsingin kemur í bløðini, og har verður m.a. sagt, at áhugaði skulu venda sær til min og fáa nærri upplýsingar um starvið. Sjálvandi visti eg ikki um nakað sum helst at siga teimum spyrjandi, tí eg hevði onki fingið at vita sjálvur.

Flеiri umsøkarar

Tað vóru fleiri umsøkarar til starvið — og harimillum eg sjálvur. Vanliga manngongdin er, at seta nevni á teimum, sum søkt hava eitt starv, á skránni til nevndarfundin, so eisini hinir nevndarlimirnir kenna nevni undan fundinum.

Men soleiðis skuldi ikki vera hesaferð. Skráin verður gjørd — uttan nevni, og fundur verður í Mentamálanevndini. Starvið hjá mær bar m.a. í sær at vera skrivari í hesi nevnd, men tað vildi eg ikki vera hesaferð, tí eg var sjálvur millum umsøkarararnar.

Ein atkvøða

Eg frætti einki aftur. Ikki fyrr enn eg lesi í bløðunum, at ein annar er

settur, og at eg bert fekk eina atkvøðu. Eg havi enn einki frætt. Sjálvt ikki eitt bræv uppá, at eg ikki bleiv settur. Somuleiðis var samtykt í Sosialu nevnd, at tey skuldu tosa við meg um eg enn stóð við uppsøgnina. Men enn hevur eingin spurt meg um nakað sum helst.

Deildarleiðara-fundirnir avlýstir

So snildisliga skuldi eg frystast út, at allir deildarleiðarafundirnir, sum vera skuldu um hetta mundi, vóru avlýstir. Hetta fyri at eg ikki skuldi fáa nakran mogleika at spyrja nakað har.

Eisini varð eg innkallaður at standa skúlarætt fyri býráðsformanninum, tí eg skuldi hava sagt, at býráðið var ríkið diktator-

iskt. Tað hevði eg eisini sagt, og tað meini eg enn.

Sosíala deild sprongd sundur

Sosíal deild er sprongd í »stumpar og stykkir«. Vit hildu til í V.U. Hammerhaimsbøt. Knappliga varð samtykt, at húsið skuldi nýtast til annað endamál, uttan at lata sosialu deild fáa nakað istaðin. Tað endaði við, at eg varð settur millum Kjartan Christiansen og Poul Michelsen, skrivstovufólkið á deildini varð sett í forstovuna hjá Kjartani, sosialráðgevin millum bókhaldsfólkið, dagræktin Yviri við Strönd og heimasjúkrasystarnar fingi einki.

Hvat er tá at vera tí? spyr Poul Johs. Johansen at end... tór.